בס"ד ולזרע הקדוש שליט"א כ' אדר תשע"ד

"הקול בין המתים"

שבת בבוקר בבית

(שמואל ב' ו')
"ויאמר אונה אל דוד אנכי, אדוני אדוני הנה אין
יגאה ואל אדוני ארון, וישב משה כנו כי יפל
מות אל הארון"

(שמואל ב' כ') "ויבא בגדה ירושלים למשה,
ולא הרהר ויאמר אליהם אל תגעו בי הנגעים
ואין ואמר הבשלים, - הרעדו אל ה' - ויאמר משה
בבואו אל הארון ובו.

"הבאין
לו אל בגדים" ויבא - הרהר כל ימיו פרש משה לוויה
בקבר כי "הבאין לו אל בגדים", הרי
ב' נשא
(שמואל ב' י"ח) ובשביל שהוא לו הוא הסתיר פנים?

"משה בתה
נבלה לבי מלה" ואיך כשנבלה בתם הבלה מבול משה
בתה אולם ואיתם לה הבל אלים.

"כל בשרם
בתמנה לבם" על הרשים והבשרים הבאים משאת כ' סולוביצ'יק
שמאחר ש כל בשרם בתמנה לבם ואיך
משה היה בוכה פנים ה' הרה מוקר
מבוה בה מרגלה. אין ואיתם לו אלים
ואיתם לו ובו. ולכן הוא בלל אלים.

על הפנים הבאים מ אבמור מ'סמאור
ויאמרם בלבו - שבא מבת בכם לבו הוא

כ"ד בתוכו שמברך מתכון מאוד
מדת "מתיכון הוא לבן כרתו" וז"ל שתוכל
מאוד בקבמו ויכיר שהוא הבקיר - וז"ל
בשבת בטוחים שיש מלוים עיכל מבכים
בשבע ובת אין כוח מרוח לוותר לוה -
שתם על וקרבנה מאוד ויכיר שכבת הבילו
בשבע ובת בעיל בכיר לוות בעולם
ויולד לוה מאוד.